

نکاتی پیرامون آمانتادین (آمورل)

دکتر فضل‌الله حیدر نژاد، دکتر امیرحسین قلمبر

واحد تحقیقات شرکت داروسازی امین

درمان سفتی و لرزش ناشی از مصرف داروهایی که برای درمان‌های اعصاب و روان و شرایط تهییج روانی مصرف می‌شوند، به کار برده می‌شود. از آمورل برای شرایط دیگر بر اساس نظر پزشک نیز استفاده می‌شود.

■ به‌طور کلی مصارف این دارو به شرح زیر است:

□ مصارف مورد تأیید FDA

- ۱- بیماری خارج هرمی
- ۲- آنفولانزا (ناشی از ویروس آنفولانزای نوع A)
- ۳- پیش‌گیری از آنفولانزا (ناشی از ویروس آنفولانزای نوع A)
- ۴- پارکینسون

این دارو دارای تأییدیه از سازمان غذا و داروی آمریکا در سال ۱۹۸۷ و اتحادیه اروپا در سال ۱۹۶۵ است که برای موارد مختلفی مصرف می‌گردد. آمورل جزء داروهای ضد ویروس است که برای درمان و پیشگیری آنفلوآنزای نوع A به کار برده می‌شود. همچنین یک داروی ضد اختلال در هماهنگی عصبی نیز هست و برای درمان بیماری پارکینسون که گاهی فلج پیری یا فلج لرزشی نیز نامیده می‌شود، به کار می‌رود. این دارو می‌تواند به تنهایی یا همراه سایر داروها به بیماران مبتلا به پارکینسون داده شود. آمورل بوسیله بهبود کنترل عضله و کاهش سفتی عضلات، انجام حرکات به‌طور عادی را برای بیماران ممکن کرده، علائم بیماری را تخفیف می‌دهد. این دارو همچنین در

□ مصارف خارج از لیبل FDA

- ۱ - آسیب مغزی
 - ۲ - ترک کوکائین
 - ۳ - داروهای ایجادکننده دیسکینزی (عارضه لوودوپا)
 - ۴ - هپاتیت C مزمن
 - ۵ - شب ادراری
- همچنین این دارو از سال ۱۹۸۰ میلادی برای درمان خستگی در بیماران آماس مورد استفاده قرار گرفته است. نحوه عمل این دارو در کاهش خستگی ناشناخته است. این دارو به عنوان اولین رویکرد برخورد با خستگی مطرح بوده و برای خستگی خفیف توصیه می شود. در مطالعات آمانتادین نشان داده است که حدوداً برای یک سوم بیماران آماس توانسته مفید باشد. اثربخشی این دارو اغلب بعد از یک هفته استفاده از آن دیده می شود. آمانتادین نسبتاً کم ضرر بوده و به وسیله بیماران خوب تحمل می شود، ضمن این که ارزان نیز هست.

■ مکانیسم عمل

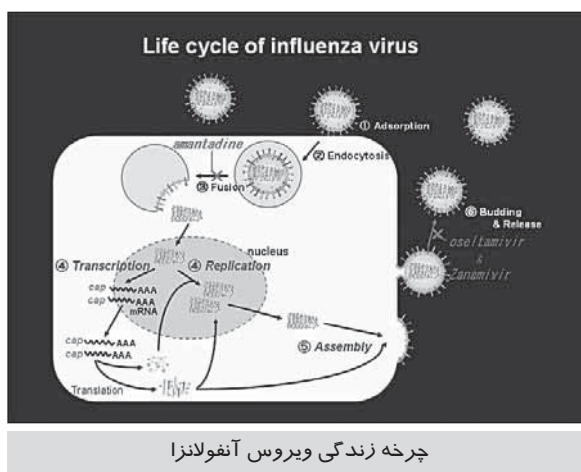
مکانیسم اثر این دارو در آنفولانزا بدین صورت است که با عملکرد بخش ترانس ممبران پروتئین M2 ویروسی تداخل و در نتیجه از آزادسازی نوکلئیک اسید آلوده از ویروس به سلول میزبان جلوگیری می کند.

مکانیسم اثر این دارو در بیماری پارکینسون هنوز ناشناخته است، اما ممکن است با تأثیر بر ساخت آزادسازی و یا با جذب دوپامین و نوراپی نفرین عملکرد سیستم دوپامینرژیک را تقویت کند.

■ مقدار مصرف

در بیماری های خارج هرمی یا القا شده توسط دارو: مصرف با مقدار ۱۰۰ میلی گرم ۲ بار در روز تا ۳۰۰ میلی گرم روزانه در دوزهای منقسم صورت می گیرد.

در درمان بیماری آنفولانزای القا شده با ویروس آنفولانزای نوع A مصرف به صورت ۱۰۰ میلی گرم

چرخه زندگی ویروس آنفولانزا

روزانه در دوزهای منقسم می‌باشد.
در درمان پارکینسون پیشرفته و یا در بیمارانی
که مقدار بالای داروهای ضدپارکینسون را می‌گیرند
۱۰۰ میلی‌گرم یک بار در روز است که بعد از
حداقل ۱ هفته می‌تواند به ۱۰۰ میلی‌گرم دو بار
در روز برسد.

منابع

1. 2015 Physicians' Desk Reference
2. Medscape online version

۲ بار در روز یا ۲۰۰ میلی‌گرم روزانه می‌باشد که
شروع مصرف ۲۴ تا ۴۸ ساعت بعد از نشان علایم
بیماری و ادامه آن ۲۴ تا ۴۸ ساعت بعد از از بین
رفتن علایم است.

در پروپیلاکسی آنفولانزای نوع A، ۱۰۰ میلی‌گرم
۲ بار در روز یا ۲۰۰ میلی‌گرم یک بار در روز است
که تا حداقل ۱۰ روز بعد از تماس اولیه مصرف
ادامه پیدا می‌کند.

در بیماری پارکینسون: در صورت تک‌درمانی
۱۰۰ میلی‌گرم ۲ بار در روز تا حداکثر ۴۰۰ میلی‌گرم

